

Studenti očekávají poučky a návody

ONDŘEJ ROUBAL
proděkan VŠFS

lečenskou prestiž. Zaměstnavatelé očekávají od těchto absolventů pracovní výkonnost, flexibilitu, profesionální přístup uplatňující vysokou odbornou znalost aplikovatelnou v praxi.

Význam a role vzdělání se ve společnosti mění, hodnota vysokoškolského diplomu se relativizuje, absolutorium vysoké školy automaticky nezaručuje lukrativní pracovní pozice.

Stále důrazněji se v praxi volá (a naše výzkumy to potvrzují) po inkorporovaném typu kulturního

kapitálu – tedy využitelných praktických znalostech a schopnostech, jazykových a komunikačních dovednostech a dalších „soft skills“ kompetencí. K lukrativnějším pracovním pozicím mají bližší přístup rovněž ti adepti, kteří se prokazují zkušenostmi z praxe a konexemi v oboru.

Některé zkušenosti z pedagogické praxe naznačují, že mnozí posluchači si právě toto dobře uvědomují, snad i proto očekávají od vysoké školy v řadě případů převážně praktické poučky, kuchařky a rychloná-

vody, méně zájmu přitom projevují o získání znalostí hlubších sociálních souvislostí a podmínek, v nichž mají tyto bezprostředně v praxi využitelné návody a techniky aplikovat.

O teoretické poznatky v oboru u mnohých posluchačů zájem klesá, stále zřetelněji je pak ze strany studentů požadováno, aby byla teorie v rámci výuky dále redukována ve prospěch „výcviku-nácviku“ praktických dovedností přímo využitelných v oboru. Zjevné (a do jisté míry i pochopitelné) jsou též

silící požadavky posluchačů, aby byla teorie co nejvíce provázána s praxí a vykládána prostřednictvím dostatečného množství snadno pochopitelných příkladů.

Je tedy také otázkou, co by mělo být součástí vzdělání a do jaké míry by měly vysoké školy a univerzity respektovat pragmatická očekávání posluchačů od studia a reagovat na utilitární požadavky preferující spíše získání praktických kompetencí než teoretických znalostí. Nesnadným úkolem moderních univerzit je udržet tradiční

poslání univerzity jako zdroje vzdělanosti, předávající i jistou míru „neužitečnosti“, a současně vyhovět požadavkům praxe a stát se zároveň pracovištěm umožňujícím výcvik kompetencí k efektivnímu dosahování praktických úkolů. Právě zde je třeba hledat rozumnou rovnováhu v přípravě „vzdělávacích praktiků“.

Autor je sociolog a proděkan Vysoké školy finanční a správní. Reakce na otištěné příspěvky můžete posílat na adresu akademie@lidovky.cz.